

Mănăstirea Sărăcinești

Monument istoric. LMI 2010 VL-II-a-B-09960

sat VALEA CHEII; comuna PĂUȘEȘTI-MĂGLAȘI

Biserica Fostului Schit, Vedere Sud-Vest

Turla Bisericii

Chilii

Ctitor: Episcopul Ștefan

An construcție sau atestare istorică: Datare, 1687 – conform LMI 2010

Scurtă prezentare a lăcașului de cult: Mănăstirea Sărăcinești este așezată la confluența râului Olănești cu râul Cheia, în satul Valea Cheii, în comuna Păușești-Măglași, județul Vâlcea. Lăcașul a fost ctitorit de episcopul Ștefan al Râmnicului, în anul 1688. Până în anul 1964, actuala localitate Valea Cheii s-a numit „Sărăcinești”, după numele mănăstirii.

Mănăstirea Sărăcinești a fost ridicată pe pământul donat de comisul Tănase Păușescu și mama sa, văduva clucerului Radu Păușescu, devenită între timp monahia Marta. Moșia fusese primită de aceștia doi de la Tănase Comisul Sărăcinescu, care nu avea alți urmași. Acestora li s-au adăugat comisul Atanasie Sărăcinescu și soția sa Iliana, care, prin donațiile făcute, pot fi considerați, de asemenea, ctitori mari ai mănăstirii. Moșia în mijlocul căreia a fost zidită biserica și clădirile mănăstirești a fost deci a boierilor din familia „Sărăcinești”, de unde rămâne și numele locului, până astăzi, după cum reiese din actul de danie, făcut la 7 iunie 1687, către Episcopul Ștefan al Râmnicului.

Construcția începe în anul 1688, într-o epocă de plină dezvoltare a artei bisericesti bizantine pe pământul nostru. În anul 1693 moare ctitorul principal Episcopul Ștefan și este înmormântat în tinda bisericii pe care o lasă nepictată. Episcopul Damaschin împreună cu Paisie ieromonahul, Ioan Arhimandritul Hurezilor și Dosoftei ermonah, 30 de ani mai târziu, la 1718 (7226) aduce la Sărăcinești pe Teodosie, Gheorghe și Preda, aceiași pictori care au zugrăvit paraclisul de la Hurezi și alte așezăminte brâncovenești. Ctitorii, despre care am pomenit până acum, sunt pictați în pronaosul bisericii.

Picturi Murale

Frescă

Din vechea mănăstire (1688-1693) s-au păstrat următoarele bogății: biserica, în forma ei originală, împreună cu pictura acesteia; clopotnița, pe zidul căreia se vede inscripția „Sava 7200 = 1692”; clădirea care a fost stăreție și corp de chilli; clopotul cel mic, turnat în anul 1612 și returnat în anul 1930, de Ieronim protosinghelul; crucea din lemn, ferecată de mână, cu inscripția „Ștefan episcop 7200 = 1692”.

Biserica cea mare, zidită în formă de cruce, este masivă și spațioasă. Pridvorul, deschis, este susținut de opt coloane de piatră și este pictat în întregime.

Mănăstirea Sărăcinești a fost mănăstire de maici până în jurul anului 1860, după aceea ea fiind mănăstire de călugări, până în anul 1873. Între anii 1873-1913, biserica mănăstirii a fost filie a bisericii parohiale din comuna Cheia, iar casele au adăpostit o școală primară. Între anii 1913-1960, mănăstirea a fost din nou locuită de maici. În anul 1960, lăcașul este desființat de autorități, în mod abuziv. Vreme îndelungată, mănăstirea a fost folosită pe post de biserică de parohie de credincioșii din localitatea Valea Cheii, casele acesteia fiind transformate în cămin pentru bătrâni.

Din anul 2007, la inițiativa Preasfințitului Părinte Gherasim a fost reînființată Mănăstirea Sărăcinești, cu o obște de cinci monahii aduse de la Mănăstirea Bistrița. În prezent se efectuează lucrări de restaurare și consolidare a întregului ansamblu monahal și redarea vieții călugărești de altădată, cu ajutorul Sfintei Mănăstiri Cozia.